

Rendalen kommune

NÆRING

Landbruks- og matdep.	
Saksnr:	2005 1130 - 107
Monat:	1 NOV 2005 ASR/ASR
Sakslenr:	1AA
Ark:	41
Kont:	
Aversk:	

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007, Dep.
0030 OSLO

Rendalen, 31.10.2005

Vår ref. 05/1463-5	Løpenr. 9330/05	Arkivkode V60 &13	Saksbehandler Torger Høseien 62468464	Deres ref.
-----------------------	--------------------	----------------------	--	------------

HØRINGSUTTALELSE FRA RENDALEN KOMMUNE; ENDRINGER I JORDLOVA MV

Vi viser til høringsbrev fra Landbruks- og matdepartementet datert 30.6.2005. Vedlagt følger Rendalen kommunes høringsuttalelse.

Med vennlig hilsen

Torger Høseien

konst. virksomhetsleder

Postadresse
2485 RENDALEN

Besøksadresse
Kommunehuset
E-post: postmottak@rendalen.kommune.no

Telefon
62 46 85 00

Telefaks
62 46 85 01

Org.nr: NO 940028515 MVA
Bankgiro: 1850 07 52013

HØRINGSUTTALELSE: ENDRINGER I JORDLOVEN MV

Arkiv: V60 &13
Arkivsaksnr.: 05/01463

Saksbehandler:
Torger Høsøien

Saken skal behandles i: Forvaltningsstyret
Kommunestyret

Vedlegg:

Høringsbrev datert 4.7.2005

Ikke vedlagte dokumenter:

Høringsnotat av 29.6.2005

Rendalen kommunes retningslinjer for praktisering av konsesjonslov, jordlov og bo- og drivepliktsaker, vedtatt 31.3.2005.

Bakgrunn for saken:

Landbruks- og matdepartementet (LMD) har sendt forslag til lovendringer på høring. Forslagene gjelder:

- oppheving av delingsforbudet, jordloven § 12, del I,
- oppheving av bestemmelser om statens kjøp av tilleggsjord og bestemmelser om ekspropriasjon etter jordloven, del II,
- tilskuddsordning, jordloven § 18, del III,
- oppheving av noen uaktuelle lover, del IV.

Forslagene i del I og II går ut på:

- at det generelle forbudet mot å dele landbrukseiendom blir opphevet samtidig som det blir fastsatt regler om å søke delingssamtykke der det er behov for offentlig kontroll med delingen, f.eks. ved fradeling av dyrka jord.
- at eieren må søke samtykke til deling eller fradeling av dyrka jord med mindre det er gitt samtykke til omdisponering etter jordloven § 9, eller der fradelingen gjelder jord som skal selges som tilleggsjord til et annet bruk i drift.
- at tinglyskontrollen ved fradeling blir opphevet, og at kontroll av om delingen er omfattet av plikt til å søke samtykke etter jordloven skal gjennomføres i forbindelse med kommunens behandling av sak om deling og oppmåling etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven, og ny lov om eiendomsregistrering.
- å avvikle ordningen med frivillig statlig kjøp for å sikre tilleggsjord (jordfondet).
- å oppheve ekspropriasjonsadgangen for å sikre tilleggsjord eller retter og i forbindelse med vanhevd av jord.

Forslagene i del I innebærer bl.a. at skog, utmark og setre kan deles eller fradeles fritt. Det samme gjelder rettigheter til eiendommen og andeler i sameie. Med uttrykket ”deles eller fradeles” menes både deling i flere parseller og fradeling av en eller flere hele parseller fra annet areal.

Departementet vurderer også:

- om det bør gjøres unntak fra delingsfriheten dersom fradelingen gjelder bygninger som ligger i eller nær tunet på eiendommen.
- om kommunene bør få mulighet til å fastsette lokal forskrift med utvidet plikt til å søke samtykke til deling ut fra lokale forhold og prioriteringer eller om det bør innarbeides endringer i bestemmelsene plan- og bygningsloven slik at kommunene kan fastsette bestemmelser arealplan.
- å oppheve ekspropriasjonsadgangen i forbindelse med husmanns- og bygselbruk.

Forslaget i del III bygger på et ønske om å synliggjøre i jordloven § 18 hvilke reaksjoner forvaltningen har mulighet til å nytte overfor tilskuddsmottakere som bryter tilskuddsreglene, og at omsetningsleddene har en rolle i tilskuddsformidlingen. Forslaget innebærer at forhold som i dag bare er regulert i forskrifter med hjemmel i jordloven også blir regulert i lov. Forslaget er ikke ment å innebære endringer i gjeldende rett.

Forslaget i del IV bygger på et ønske om å rydde opp i regelverket ved å oppheve lover som er blitt uaktuelle på grunn av samfunnsutviklingen eller som har mistet sin reelle funksjon av andre årsaker. Forslaget gjelder oppheving av følgende lover:

- Lov 22. juni 1934 nr. 5 om midlertidige innførselforbud mv.
- Lov 31. mai 1935 nr. 5 om adgang til å utferdige forbud mot omsetning av ustemplet kjøtt og skinn av tamrein
- Lov 16. juni 1939 nr. 10 om regulering av tilvirkning og omsetning av potetmjøl m.m.
- Lov 13. desember 1946 nr. 23 om omsetning av pelsdyrskinn
- Lov 31. mai 1974 nr. 20 om importavgift og råvareprisutjevning ved eksport (eksportrestitusjon) for produkter framstilt ved bearbeidelse av jordbruksråvarer
- Lov 22. desember 1999 nr. 103 om opphevelse av lov 5. februar 1965 nr. 2 om Statens Landbruksbank m.m. (Overføring av Landbruksbankens oppgaver til Statens nærings- og distriktsutviklingsfond)

Det er utarbeidet et høringsnotat med begrunnelse og nærmere fremstilling av forslagene. Dette notatet er lagt ut på <http://odin.dep.no/lmd/norsk/dok/hoeringer/bn.html>.

Rådmannens vurdering:

Rendalen kommune er Sør-Norges største kommune med et areal på nær 3200 km². Av dette er drøyt 20 000 dekar jordbruksareal i drift, og over 1 million dekar produktiv skog. Den dyrka jorda og bosettingen er konsentrert i grender i dalførene, mens de store skog- og utmarksarealene ligger relativt høyt og ”avsidet”, i disse områdene er det ikke (og har heller ikke vært) bosetting. Kommunens visjon er at ”Rendalen skal bestå som én kommune med levende grender, og med gode levekår for alle”. Det er et mål å opprettholde spredt bosetting, i alle grender.

Landbruket og landbruksrelatert næring er viktig og har et stort potensial, i Rendalen og andre distriktkommuner. Rendalen har store utmarksarealer, som utgjør en vesentlig del av ressursene på mange av kommunens landbrukseiendommer. Det er derfor viktig å ta vare på de ressursene som ligger i både jord, skog og annen utmark, setre og ulike rettigheter. Landbruket er viktig for sysselsettingen i kommunen, og derfor også i bosettingssammenheng. Videre vil mange landbrukseiendommer være attraktive boplasser for mange uten at de nødvendigvis driver eiendommen aktivt på heltid selv.

Rådmannen mener forslagene i del I kan ha stor betydning for bosetting, landbruk og landbruksbasert næringsvirksomhet i Rendalen. Videre mener rådmannen at det er grunn til å kommentere del II i høringa. Forslagene i del III og del IV har etter rådmannens vurdering mindre betydning.

Del I

Jordloven har til formål å legge forholdene slik til rette at jordviddene i landet med skog og fjell og alt som hører til (arealressursene), kan bli brukt på den måten som er mest gagnlig for samfunnet og de som har yrket sitt i landbruket. Arealressursene bør disponeres på en måte som gir en tjenlig, variert bruksstruktur ut fra samfunnsutviklingen i området og med hovedvekt på hensynet til bosetting, arbeid og driftsmessig gode løsninger. En samfunnsgagnlig bruk innebærer at en tar hensyn til at ressursene skal disponeres ut fra framtidige generasjoners behov. Det er ikke foreslått å endre jordlovens formål (§1).

Forslaget om å oppheve det generelle delingsforbudet er begrunnet bl.a. med et ønske om forenkling og et landbrukspolitisk mål om større og mer ressurssterke driftsenheter. Det er også et ønske om å gi de som ønsker å bo på en gård, men som ikke henter inntekta fra tradisjonelt landbruk, større muligheter til dette. Videre er det et mål å kunne få fradele store tomter i landbruksområder. Samtidig skal det tas vare på dyrka jord og kulturlandskap.

Dyrka jord er en knapphetsressurs i Rendalen, og rådmannen er enig i at dyrka jord fortsatt skal ha et strengt vern mot omdisponering. Videre er Rådmannen enig i at kulturlandskapet må sikres, også fordi kulturlandskapet i Rendalen er en ressurs bl.a. i reiselivssammenheng. Gjeldende regelverk og bestemmelser ivaretar disse hensynene på en god måte.

Målsettingene bak forslaget er i utgangspunktet ikke i strid med kommunens planverk og nylig vedtatte retningslinjer vedrørende lokal landbrukspolitikk og praktisering av diverse lovverk. En oppheving av det generelle delingsforbudet er imidlertid ikke riktig vei å gå for å nå disse målsettingene.

Det er ikke umulig at de foreslåtte endringer kan ha positive og ønskede effekter i enkelte deler av landet, men da først og fremst i sentrale, bynære områder uten bosettingsproblemer og med god tilgang på arbeidsplasser/sysselsetting, og i områder hvor skog/utmark utgjør en liten del av ressursgrunnlaget. Som nevnt utgjør skog og utmarksressurser en vesentlig del av landbrukets samlede ressurser i Rendalen. Disse ressursene har de siste åra blitt viktigere også i forbindelse

med alternativ næringsutnyttelse/inntektsmuligheter, en utvikling som er forventet å fortsette og også forsterkes.

Rendalen kommune har store utfordringer med hensyn til bosetting, noe som i stor grad er relatert til jobbmuligheter i området. Det er samtidig mange landbrukseiendommer som er attraktive boplasser, og som kan ha et visst inntekspotensial. En oppheving av det generelle delingsforbudet vil kunne medføre en ikke styrt/kontrollerbar utvikling som reduserer antallet eiendommer som faktisk har grunnlag for bosetting og en viss inntekt.

LMDs forslag innebærer at skog og utmark kan fradeles eller deles i mindre enheter uten noe regulering eller hinder. LMD mener dette er uproblematisk da forholdet er kjent for eieren når han vurderer sine ønsker og planer for eiendommen. Videre "tror" LMD at skog og utmark i de fleste tilfeller vil bli solgt som tilleggsareal fordi dette er den mest aktuelle og lønnsomme løsningen. Det er imidlertid grunn til å tro at realiteten vil bli annerledes. Ved en lovendring som foreslått, vil store skog/utmarksarealer, setre og rettigheter trolig beholdes ved salg av jord/areal i "bygda". Selv om arealet/ressursene på det som beholdes av selger i seg selv utløser boplikt, vil beliggenheten av arealene i de aller fleste tilfeller umuliggjøre bosetting eller krav om dette. Uten delingsforbud vil mange eiendommer i Rendalen reduseres til konsesjonsfrie eiendommer uten boplikt og uten grunnlag for inntekt av betydning, og/eller rene utmarkseiendommer uten mulighet for bosetting eller krav om dette. Det er sannsynlig at slike eiendommer, på noe sikt, vil ende opp som fritidseiendommer gjennom konsesjonsfrie overdragelser. En slik utvikling er ikke ønskelig, verken ut fra bosettingsmessige, kulturlandskapsmessige eller drifts/miljømessige hensyn. Uten mulighet for styring av denne utviklingen vil det bl.a. bli vanskelig å jobbe mot kommuneplanens visjon, og det vil bli svært vanskelig å beholde de store skog- og utmarksressursene, setre og rettigheter på lokale hender. Av hensyn til bosetting og inntektsmuligheter lokalt er det viktig at skog- og utmarksressursene eies lokalt og utnyttes næringsmessig for lokal verdiskaping. En utvikling mot store, private, utenbygdsdeide "lekegrinder" vil ikke ha positive effekter for bosetting eller næringsmessig utnyttelse. Så lenge slike eiendommer kan omsettes konsesjonsfritt vil disse arealene vær "tapt" for lokalt landbruksbasert næringsliv.

En oppheving av delingsforbudet gir også mulighet for salg av deler av eiendom motivert ut fra kortsiktig økonomisk gevinst. Dette er ikke i tråd med jordlovens formål om å sikre og samle ressursene på eiendommen, eller hensynet til fremtidige generasjoner.

Det er også med dagens lovverk muligheter for fradeling av hus/tun på landbrukseiendommer, når eiendommens øvrige landbruksressurser selges videre i rasjonaliseringsøyemed. Slike saker er stort sett "kurante", både i henhold til Rendalen kommunes egne retningslinjer og etablert praksis i slike saker. Hensynet til landbruket, de som har yrket sitt i landbruket og målet om større og mer ressurssterke driftsenheter ivaretas slik på en god måte gjennom nåværende jordlov, da alle landbruksarealer, også skog/utmark forutsettes solgt til andre (aktive) brukere. Denne ordningen skaper i tillegg "romslige tomter" eller "minismåbruk", som er en av målsettingene med endringsforslaget. Adgang til fradeling av store tomter for øvrig er mulig også i dag ved lokal prioritering innen gjeldende regelverk, og som derfor ikke krever endringer som foreslått fra LMD. En oppheving av det generelle delingsforbudet er derfor ikke nødvendig verken for å oppnå styrking av (aktive) enheter, tilgang på rene "bo-bruk" eller mulighet for store tomter. En oppheving av delingsforbudet vil tvert i mot *i mindre grad* bidra til denne ønskede utviklingen,

enn dagens ordning. Ved oppheving av delingsforbudet vil større eller mindre deler av en eiendom kunne selges uavhengig av delingssamtykke, resteiendommen vil da bli en mindre ressurssterk landbruksenhet med svakere grunnlag for drift, og ikke minst bosetting.

Etter en lengre periode med en utvikling mot større og mer ressurssterke enheter, legger nå LMD opp til endringer som i større grad vil dreie utviklingen mot flere, mindre ressurssterke eiendommer, mer fragmentering og i mange tilfeller dårligere arrondering. Med fritt salg av deler av landbrukseiendommer som det legges opp til her, vil de positive effektene for de få eiendommene som styrkes, i sum bli langt mindre enn de negative ringvirkningene og effektene for lokalsamfunnet og de eiendommene som reduserer ressursgrunnlaget, ikke minst i bosettingssammenheng. En oppheving av delingsforbudet vil ikke bare gjelde mindre og i utgangspunktet svake eiendommer, men også store og ressurssterke eiendommer. Dette kan medføre en "nedbygging" også av eiendommer som i utgangspunktet har et visst grunnlag for bosetting og drift. Forslaget om oppheving av delingsforbudet vil også medføre at eiendom i sameie kan deles uten hinder. Dette vil bidra til ytterligere fragmentering og uheldige drifts- og miljømessige konsekvenser.

LMD mener at oppheving av delingsforbudet ikke vil ha særlige konsekvenser for bruken av arealene. LMD begrunner dette med at kommunen med hjemmel i plan- og bygningsloven kan avslå søknad om deling som er i strid med for eksempel arealplan. Som eksempel er nevnt bruksendring ved fradeling og salg av seter til fritidsformål. I slike tilfeller skal det søkes om dispensasjon fra planen (p.g.a. bruksendring), og de nødvendige hensyn vil derfor ivaretas gjennom dette. Dette er imidlertid ikke godt nok. Setre er ofte frittliggende parseller, og dersom det ikke kreves delingssamtykke etter jordloven kan disse fritt omsettes uten forutgående vurdering eller behandling etter plan- og bygningsloven, og ofte også uten konsesjonsbehandling. Når setra først er solgt, vil det være bortimot umulig å "hanke inn igjen" dette p.g.a. bruksendring med grunnlag i plan- og bygningsloven § 7. Delingsforbudet i jordloven gir en langt bedre kontroll og oversikt i slike saker.

LMDs argumentasjon er bl.a. basert på statistikk. Det påvises bl.a. forskjeller fylkene i mellom, bl.a. nevnes at Hedmark har en stabilt høy andel av avslag, mens Vestfold har en lav andel. Etter saksbehandlers vurdering er dette en helt naturlig konsekvens av at ulike hensyn gjør seg gjeldende i ulike deler av landet, og ikke et tegn på at gjeldende bestemmelser har utspilt sin rolle. Videre viser LMD til at en svært høy andel av sakene totalt resulterer i et delingssamtykke. Dette blir brukt som "bevis" på at gjeldende delingsbestemmelse er lite dekkende for den faktiske situasjonen. Dette kan imidlertid like gjerne være et "bevis" på at gjeldende bestemmelser faktisk virker etter hensikten, ved at det i stor grad søkes om saker som er forventet å resultere i et delingssamtykke.

I følge høringsnotatet vil en oppheving av delingsforbudet redusere saksmengden i kommunene med om lag 4500 saker pr år. Fordelt på antall kommuner er dette ikke mye. Oppheving av delingsforbudet og tinglyskontroll vil derimot medføre dårligere oversikt og kontroll for lokale landbruksmyndigheter, og redusere muligheten for å komme inn i "problemsaker" på et tidlig tidspunkt eller i forkant av "problemet". Dette vil sannsynligvis medføre et merarbeid av større omfang enn den reduksjon i saksmengde som oppnås. Videre vil LMDs forslag føre til en lang rekke arbeidskrevende konsesjonssaker. Dersom det er et poeng at konsesjonsloven i sterkere grad skal ivareta de hensynene som jordloven til nå har gjort, er det trolig at mange av

disse konsesjonssakene vil være relativt komplekse og arbeidskrevende, og at en større andel enn før vil kunne medføre avslag/vilkår med påfølgende klagebehandling. Til slutt vil LMDs forslag føre til et betydelig arbeid med evt. lokal forskrift, og ikke minst ved innarbeiding av bestemmelser i planer etter plan- og bygningsloven. På bakgrunn av dette vil de foreslåtte endringer ikke medføre noen besparelser, i tillegg til at de som nevnt vil medføre dårligere oversikt/kontroll.

Ved overføring av myndighet etter konsesjonslov, jordlov, odelslov og skogbrukslov til kommunene den 1.1.2004, la LMD til rette for større lokalt handlingsrom i saker knyttet til disse lovene. Dette er etter saksbehandlers inntrykk tatt til følge i de fleste kommuner rundt om i landet. Rendalen kommune har gjennomgått egen, ønsket landbrukspolitikk og vedtatt retningslinjer for praktisering av lovverket i tråd med dette. At enkelte kommuner nærmest har hatt "fri flyt" etter myndighetsoverføringen, kan ikke brukes som argument for å gjennomføre de foreslåtte endringer. En løsning med lokale forskrifter ut fra lokale forhold, samt innarbeiding/endringer i plan- og bygningsloven og bestemmelser i arealplan, vil medføre et betydelig merarbeid for de som faktisk har "gjort jobben sin" i forhold til gjeldende lovverk. På bakgrunn av dette er det fristende å foreslå en "speilvendning" av LMDs forslag, slik at gjeldende lovverk opprettholdes, men at det gis mulighet til å fastsette lokal forskrift for de som måtte ønske endringer i retning av LMDs forslag. Et felles lovgrunnlag som i dag, med utvikling av lokal praksis, synes for øvrig enklere, mer formålstjenlig og oversiktlig enn en ordning med lokale forskrifter, både for myndighetene og de som berøres av bestemmelsene.

Konklusjon: Oppheving av delingsforbudet vil ivareta formålene i jordloven på en dårligere måte enn det de gjeldende bestemmelser gjør. Forslaget vil medføre svekking av bosettingen i Rendalen ved at flere eiendommer får redusert grunnlaget for bosetting og drift. Dette vil også ha negative konsekvenser for kulturlandskapet. Videre vil forslaget medføre "utflagging" av store skog- og utmarksarealer og dertil hørende muligheter for lokal næringsutnyttelse og verdiskapning. Nåværende regelverk og myndighetsfordeling gir den fleksibilitet som er nødvendig i forhold til sentrale og lokale målsettinger, og samtidig nødvendig kontroll- og styringsmulighet. LMDs forslag til endringer medfører ikke ressursbesparelse og forenkling, da et innarbeidet og vel fungerende regelverk skal erstattes av både plan- og bygningslov, arealplan, ny lov om eiendomsregistrering og evt. lokal forskrift.

Del II

Forslaget om å avvikle ordningen med frivillig statlig kjøp for å sikre tilleggsjord (jordfondet), er begrunnet med at dette ikke lenger er noen nødvendig eller naturlig oppgave for staten. Videre mener LMD at lite er oppnådd sett på bakgrunn av den arbeidsinnsatsen det offentlige har lagt ned.

Denne ordningen har bidratt til gode helhetsløsninger ved rasjonalisering av landbrukseiendommer i Rendalen. Ordningen har også representert et godt tilbud til eiere av landbrukseiendommer som for eksempel ønsker å selge landbruksarealene, men beholde tun/bebyggelse. Ordningen har i disse tilfellene betydd en svært enkel og lite tid- og arbeidskrevende prosess for selger, i forbindelse med deling og salg. En aktiv bruk av denne ordningen kan også bidra til å hente tilbake lokale ressurser fra utenbygdsboende til lokale eiere.

Den faktiske arbeidsinnsatsen i forbindelse med denne ordningen har i stor grad ligget hos kommunene. Denne innsatsen oppveies av de fordelene som er oppnådd og kan oppnås gjennom ordningen. Både staten og kommunene har et ansvar for å bidra til å nå de uttalte formål og målsettinger i jordloven og landbrukspolitikken. Ordningen med frivillig statlig kjøp er et av virkemidlene for å nå disse, og det er derfor også ønskelig å opprettholde denne ordningen.

Rådmannens forslag til innstilling:

1. Rendalen kommune, kommunestyret, støtter *ikke* oppheving av delingsforbudet i jordlovens § 12. Dette begrunnes med at store ressurser i skog/utmark, setre og rettigheter vil gjøres utilgjengelige for lokalt eierskap og lokal verdiskaping. Videre vil en oppheving av delingsforbudet virke negativt inn på bosettingen i Rendalen, samt gi grunnlag for ulemper for drift og næringsutnyttelse på arealene, i forhold til bl.a. fritidsbebyggelse. Dagens regelverk med en lokal tilnærming ivaretar alle uttalte målsettinger og hensyn på en god måte. Foreslåtte endringer vil heller ikke medføre forenklinger eller besparelser i forhold til dagens regelverk. Det vises for øvrig til saksutredning.
2. Rendalen kommune, kommunestyret, støtter *ikke* forslaget om at tinglyskontrollen ved fradeling blir opphevet. Dette begrunnes med at dagens ordning er vel fungerende og gir mulighet for å forebygge ulovlige delinger, og at foreslåtte endringer vil medføre dårligere oversikt og kontroll for kommunal landbruksmyndighet.
3. Rendalen kommune, kommunestyret, støtter *ikke* forslaget om å avvikle ordningen med frivillig statlig kjøp for å sikre tilleggsjord. Dette begrunnes med at ordningen bidrar til gode helhetsløsninger ved rasjonalisering av landbrukseiendommer, og at ordningen representerer et godt tilbud til eiere som ønsker å selge landbrukseiendom.
4. Rendalen kommune, kommunestyret, har ingen merknader til øvrige foreslåtte endringer.

Behandling i Forvaltningsstyret 05.10.2005:

Rådmannens forslag ble enstemmig vedtatt som innstilling overfor kommunestyret.

Vedtak/Innstilling i Forvaltningsstyret 05.10.2005:

1. Rendalen kommune, kommunestyret, støtter *ikke* oppheving av delingsforbudet i jordlovens § 12. Dette begrunnes med at store ressurser i skog/utmark, setre og rettigheter vil gjøres utilgjengelige for lokalt eierskap og lokal verdiskaping. Videre vil en oppheving av delingsforbudet virke negativt inn på bosettingen i Rendalen, samt gi grunnlag for ulemper for drift og næringsutnyttelse på arealene, i forhold til bl.a. fritidsbebyggelse. Dagens regelverk med en lokal tilnærming ivaretar alle uttalte målsettinger og hensyn på en god måte. Foreslåtte endringer vil heller ikke medføre forenklinger eller besparelser i forhold til dagens regelverk. Det vises for øvrig til saksutredning.

2. Rendalen kommune, kommunestyret, støtter *ikke* forslaget om at tinglysingskontrollen ved fradeling blir opphevet. Dette begrunnes med at dagens ordning er vel fungerende og gir mulighet for å forebygge ulovlige delinger, og at foreslåtte endringer vil medføre dårligere oversikt og kontroll for kommunal landbruksmyndighet.
3. Rendalen kommune, kommunestyret, støtter *ikke* forslaget om å avvikle ordningen med frivillig statlig kjøp for å sikre tilleggsjord. Dette begrunnes med at ordningen bidrar til gode helhetsløsninger ved rasjonalisering av landbrukseiendommer, og at ordningen representerer et godt tilbud til eiere som ønsker å selge landbrukseiendom.
4. Rendalen kommune, kommunestyret, har ingen merknader til øvrige foreslåtte endringer.

Behandling i Kommunestyret 27.10.2005:

Forvaltningsstyrets innstilling ble enstemmig vedtatt.

Vedtak i Kommunestyret 27.10.2005:

1. Rendalen kommune, kommunestyret, støtter *ikke* oppheving av delingsforbudet i jordlovens § 12. Dette begrunnes med at store ressurser i skog/utmark, setre og rettigheter vil gjøres utilgjengelige for lokalt eierskap og lokal verdiskaping. Videre vil en oppheving av delingsforbudet virke negativt inn på bosettingen i Rendalen, samt gi grunnlag for ulemper for drift og næringsutnyttelse på arealene, i forhold til bl.a. fritidsbebyggelse. Dagens regelverk med en lokal tilnærming ivaretar alle uttalte målsettinger og hensyn på en god måte. Foreslåtte endringer vil heller ikke medføre forenklinger eller besparelser i forhold til dagens regelverk. Det vises for øvrig til saksutredning.
2. Rendalen kommune, kommunestyret, støtter *ikke* forslaget om at tinglysingskontrollen ved fradeling blir opphevet. Dette begrunnes med at dagens ordning er vel fungerende og gir mulighet for å forebygge ulovlige delinger, og at foreslåtte endringer vil medføre dårligere oversikt og kontroll for kommunal landbruksmyndighet.
3. Rendalen kommune, kommunestyret, støtter *ikke* forslaget om å avvikle ordningen med frivillig statlig kjøp for å sikre tilleggsjord. Dette begrunnes med at ordningen bidrar til gode helhetsløsninger ved rasjonalisering av landbrukseiendommer, og at ordningen representerer et godt tilbud til eiere som ønsker å selge landbrukseiendom.
4. Rendalen kommune, kommunestyret, har ingen merknader til øvrige foreslåtte endringer.